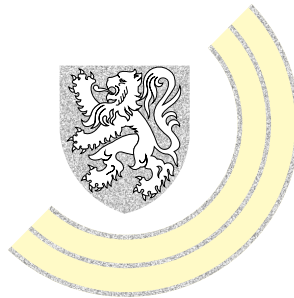

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

21 januari 2003

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, MEDIA EN SPORT

Interpellatie van de heer Johan Sauwens tot de heer Guy Vanhengel, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden, over de ondersteuning van de Vlaamse sport in de Vlaamse Rand

Vraag om uitleg van de heer Johan De Roo tot de heer Guy Vanhengel, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden, over de strijd tegen doping in de sport

Commissie voor Cultuur, Media en Sport

Dinsdag 21 januari 2003

VOORZITTER : De heer Jos Stassen

– *De interpellatie wordt gehouden om 14.50 uur.*

Interpellatie van de heer Johan Sauwens tot de heer Guy Vanhengel, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden, over de ondersteuning van de Vlaamse sport in de Vlaamse Rand

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Sauwens tot de heer Vanhengel, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden, over de ondersteuning van de Vlaamse sport in de Vlaamse Rand.

De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de aandacht voor de Rand is heel belangrijk, daarover was de regering het unaniem eens bij de start van deze legislatuur. De regering heeft ook gezegd dat een verhoogde inspanning inzake sport, promotie en sensibilisering gepast zou zijn en dat het best een centraal aanspreekpunt werd opgericht.

Toen ik op bezoek ging in de zes faciliteitengemeenten, bleek dat men zich daar nogal verweesd voelde omdat er onvoldoende Vlaamse sporters waren, als gevolg van de minderheidssituatie in een aantal gemeenten. Om die reden zijn gemeentegrensoverschrijdende projecten belangrijk. Om die reden werd die opdracht aan VZW de Rand gegeven. Uiteindelijk wordt deze VZW, zoals minister Van Grembergen zei, een verzelfstandigd agentschap in het kader van de hervorming beter bestuurlijk beleid. Het is dus duidelijk een instrument van de Vlaamse regering.

In 2001 werd er, ondersteund door het Bloso, een stafmedewerker Sport aangeworven voor de opvolging en ondersteuning van de Vlaamse sportclubs. Mijnheer de minister, u hebt zelf in uw beleidsver-

klaring gezegd dat dit moest blijven bestaan. Deze interpellatie is het gevolg van het feit dat ons plots werd gemeld dat het contract van de stafmedewerker niet werd verlengd en dat de ondersteuning voor de clubs en overlegorganen eind vorig jaar werd afgeblazen. Daarmee dreigt, vooral in Wemmel en Sint-Genesius Rode, maar eigenlijk in de Rand in het algemeen, het vertrouwen dat was gegroeid sinds 2001, te verdwijnen. Onder meer het opstarten van een badmintonclub werd afgeblazen, net op het ogenblik dat daarvoor al folders waren verspreid.

Mijn vragen zijn eigenlijk nogal voor de hand liggend. Wat is de situatie en welk is uw beleid ten aanzien van de Rand, mijnheer de minister ? Welke sportinitiatieven werden door VZW de Rand intussen ontwikkeld in de gemeenten van de Vlaamse Rand ? Heeft de VZW een actieprogramma opgesteld om echt aan de concrete noden van de sportverenigingen tegemoet te kunnen komen ? Op welke wijze steunt de Vlaamse regering de uitvoering van het actieprogramma ? Is het zo dat het contract van de stafmedewerker Sport werd stopgezet ? Zo ja, wat is de reden daarvoor en welke initiatieven zult u nemen om de opgestarte projecten verder af te werken ? Hoe zal het initiatief van de Gordel voor Scholen, een van de concrete projecten, verder worden ondersteund ? Wat is de stand van zaken met betrekking tot de werkgroep Sport van VZW de Rand ? Hoe zal deze werkgroep in de toekomst worden ondersteund ? Het was een heel positieve vaststelling dat de provincie Vlaams-Brabant een eigen sportbeleid heeft uitgebouwd. Hoe ziet u de samenwerking met de provinciale sportdienst van Vlaams-Brabant ?

De voorzitter : Minister Vanhengel heeft het woord.

Minister Guy Vanhengel : Mijnheer de voorzitter, collega's, wij weten allemaal dat de Vlaamse regering vandaag nog steeds onverkort het regeerak-

Vanhengel

koord wil uitvoeren dat bij het begin van deze legislatuur werd afgesloten. Daarom heb ik in mijn beleidsbrief Sport herhaald dat de Rand rond Brussel een bijzondere benadering vraagt. Deze bijzondere benadering moet voor de Vlaamse sportclubs in de faciliteitengemeenten rond Brussel de toegankelijkheid tot informatie met betrekking tot het Vlaamse sportgebeuren verbeteren en hen zodoende meer kansen geven om een aangepast sportaanbod uit te werken. Ik heb ook gezegd dat, in overleg met de minister bevoegd voor het beleid inzake de Vlaamse Rand, zal worden nagegaan welke projecten verder ondersteuning verdienen en hoe deze kan worden gegeven.

Ik weet ook dat de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, in zijn beleidsbrief Vlaamse Rand zijn beleidsprioriteiten 2002-2003 heeft voorgesteld. Ik wil hier even uit citeren : 'Op sportvlak zal in elk van de zes faciliteitengemeenten in de loop van 2003 een sportoverlegorgaan in het leven worden geroepen die de Nederlandstalige sportverenigingen bundelen en versterken – en dit met bijzondere aandacht voor de sportpromotie. Verder zal de ondersteuning – financieel en logistiek – worden verder gezet en zal er naar een nog meer intensieve samenwerking met de provinciale sportregio's worden gestreefd. In 2003 zal de werkgroep Sport van VZW de Rand volop operationeel zijn – met als secretaris de stafmedewerker Sport.'

De interpellatie van de heer Sauwens gaat blijkbaar in het bijzonder over de stopzetting van de opdracht van een stafmedewerker van VZW de Rand. Welnu, ook ik heb onlangs vernomen dat de opdracht van deze stafmedewerker zou worden stopgezet, maar niet – zoals de heer Sauwens beweert – dat de verdere ondersteuning van de sportclubs en de overlegorganen voor de sport binnen VZW de Rand zou worden afgeblazen, integendeel. Ik ga dan ook over tot de antwoorden die VZW de Rand gaf op de door de heer Sauwens gestelde vragen.

De sportondersteuning in de zes faciliteitengemeenten Rode, Wemmel, Linkebeek, Wezembeek-Oppem, Drogenbos en Kraainem werd in 2001 aangepakt door VZW de Rand op vraag van uzelf, mijnheer Sauwens. Er was in 2001 en in 2002 op projectmatige basis respectievelijk een budget van 5 miljoen frank en 120.000 euro beschikbaar. Voor de professionele begeleiding van dit project werd een voltijdse universitaire stafmedewerker Sport

aangetrokken. Hij kreeg hiervoor een contract van bepaalde duur, eerst tot 31 december 2001 en nadien tot 31 december 2002. Er werd gestart met de opmaak van een uitgebreide inventaris van de sportclubs in elk van de zes gemeenten. De problemen die ze ondervonden werden eveneens in kaart gebracht. Voor een stuk waren die gelijklopend met problemen van clubs in andere Vlaamse gemeenten, voor een deel waren ze specifiek. De specifieke problemen hadden vooral te maken met de ontoereikende gemeentelijke inspanningen voor een coherent sportbeleid, zoals een gebrek aan een gemeentelijke sportdienst, de dure prijzen voor het gebruik van infrastructuur, de problemen om vanuit een Nederlandstalig profiel overeind te blijven en het probleem om goede trainers en lesgevers te vinden en te kunnen betalen. Het zijn deze specifieke problemen die VZW de Rand wilde aanpakken.

Tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VZW de Rand werd een afsprakennota opgemaakt die de doelstellingen van het project en de aanwending van de projectmiddelen beschreef. Tot de voornaamste actiepunten behoren de sensibilisering tot en de realisatie van een Nederlandstalig sportoverleg in elk van de zes faciliteitengemeenten, het opstarten van een werkgroep sport over de zes heen, het ontwikkelen van specifieke informatie-instrumenten zoals een maandelijks nieuwsbrief, rechtstreekse ondersteuning van de sportclubs in de zes gemeenten en eigen initiatieven zoals medewerking aan de Gordel en initiatieven die impulsen geven om witte vlekken in te vullen. Natuurlijk werd ook maximaal ingespeeld op de mogelijkheden die het algemene sportbeleid bood, bijvoorbeeld de contracten jeugd-sport en de Gordel voor Scholen.

Voor dit laatste, de ondersteuning van de actoren, werd in 2002 een ondersteuningsreglement opgesteld, dat voorziet in een ondersteuning van het sportoverleg in elk van de zes gemeenten voor de algemene werking en een puntensysteem waarbij clubs worden gesteund voor hun kosten inzake de huur van infrastructuur, de kosten voor promotie en de sporttechnische kosten inzake lesgevers en trainers. Op deze wijze werd in 2002 een dynamiek gecreëerd die het mogelijk moet maken om de sportclubs in de zes faciliteitengemeenten meer ademruimte te geven.

Om een en ander cijfermatig te duiden : voor 2002 werd 3.000 euro ter beschikking gesteld voor de algemene werking van de sportoverleggraden en is er 36.400 euro beschikbaar als rechtstreekse steun aan de sportclubs.

Vanhengel

Een belangrijk aandachtspunt in 2001 en 2002 was om de sportclubs in de zes faciliteitengemeenten beter in te schakelen in de werking van de sportregio's van de provincie Vlaams-Brabant. Geografisch zijn de zes verspreid over drie sportregio's.

Zoals gezegd werd in 2001 en 2002 de sportwerking in de zes faciliteitengemeenten begeleid door één voltijdse stafmedewerker. Na evaluatie van deze aanpak was de raad van beheer van VZW de Rand van oordeel dat het beter is de begeleiding en ondersteuning meer decentraal te organiseren in de gemeenten – dichterbij de basis dus. Op die wijze kan sneller en vlotter worden ingespeeld op specifieke vragen en behoeften. De situatie in elk van de zes is trouwens heel verschillend, zowel qua aantal sportclubs, als qua aanpak. Zo bestaat in Kraainem al enkele jaren een Nederlandstalige sportraad, terwijl die in de meeste andere gemeenten nog niet bestond. In Drogenbos is er dan weer geen zuiver Nederlandstalig sportaanbod aanwezig.

Vandaar de optie dat het aflopen van het contract van bepaalde duur van de stafmedewerker Sport, niet werd gevolgd door een nieuw contract. Wel worden drie medewerkers aangeworven in februari 2003 die zullen worden ingezet, een eerste in Kraainem en Wezembeek-Oppem, een tweede in Rode, Linkebeek en Drogenbos en een derde in Wemmel. Elk van deze medewerkers zal voor een derde van zijn of haar arbeidstijd met sport bezig zijn. De materies die best toch op centraal niveau voor de zes worden opgevolgd, zullen worden toegevoegd aan het takenpakket van de stafmedewerker Jeugd. De correlatie met de werking van de provinciale sportregio's is op deze wijze beter verzekerd.

Als minister van Sport heb ik het sportproject voor de Rand verlengd. De inspanningen worden voortgezet. Op basis van een evaluatie van de afsprakennota en van het ondersteuningsreglement zal de werkwijze van de aanwending van de middelen voor de toekomst zo nodig worden bijgestuurd met het oog op een administratieve vereenvoudiging van de toelageregeling en het maximaal zichtbaar maken van de inspanningen op het terrein.

Wat de Gordel voor Scholen betreft, heeft toenmalig minister Anciaux – en dus niet toenmalig minister Sauwens – gezorgd voor een financiële tussenkomst van 61.793 euro vanwege de Vlaamse Gemeenschap via de begroting voor de Vlaamse Rand en voor 2002 via Bloso. Voor de editie 2003 werd

inmiddels via de Kanselarij aan Bloso bevestigd dat de financiële bijdrage 65.000 euro zal bedragen. Er komt met andere woorden een verhoging van de beschikbare middelen.

De centrale werkgroep sport voor de zes faciliteitengemeenten, werd tot op heden niet opgericht. De provincie Vlaams-Brabant ziet een dergelijke werkgroep niet zitten omwille van een teveel aan dubbel werk met de sportregiowerking die al bestaat. Omdat een dergelijke werkgroep zonder de provincie weinig zin heeft, wordt de oprichting ervan in de koelkast gestopt. Het spreekt vanzelf dat ingeval de nood aan afstemming of overleg zich voordoet, er aan de tafel wordt gezeten voor bilateraal overleg met de Vlaamse Gemeenschap, Bloso of de provincie.

De samenwerking tussen de provincie Vlaams-Brabant en VZW de Rand verloopt vrij vlot, na een eerste periode van grote scepsis vanuit de provincie, die vreesde dat het sportproject van de Rand zich te zeer naast de initiatieven van de provincie zou positioneren. Deze scepsis heeft plaats gemaakt voor een loyale samenwerking : de Rand verzorgt in de gemeenten zoveel als mogelijk een eerstelijnsrol, VZW de Rand zorgt voor de doorstroming tussen sportregiowerking in elk van de zes, en de provincie speelt de tweedelijnsrol via de sportregio's.

Gezien de bijzondere situatie in de Vlaamse Rand en meer in het bijzonder voor de faciliteitengemeenten, werd door toenmalig minister van Sport, de heer Johan Sauwens, beslist om de projectsubsidies in het licht van het Contract JeugdSport aan faciliteitengemeenten toe te kennen via de provinciale sportdienst van Vlaams-Brabant, die als rekeninghouder optreedt. Op dit initiatief Contract JeugdSport werd, sinds het ontstaan ervan in 2000, door drie faciliteitengemeenten ingespeeld : Wezembeek-Oppem, Kraainem en Wemmel. Deze gemeenten dienden via de provinciale sportdienst Vlaams-Brabant jeugdsportprojecten in. Alleen in 2000-2001 heeft Wezembeek-Oppem de ingediende projecten niet uitgevoerd.

Voor de periode juli 2001 – juni 2002, of het begrotingsjaar 2001, werden volgende projectsubsidies toegekend : 2.784,89 euro voor Wezembeek-Oppem, 2.897,38 euro voor Kraainem en 5.351,83 euro voor Wemmel.

Voor de periode juli 2002 – juni 2003, of het begrotingsjaar 2002, werden volgende projectsubsidies vooropgesteld : 2.270,00 euro voor Wezembeek-Oppem, 6.197,34 euro voor Kraainem en 6.197,34

Vanhengel

euro voor Wommel. De definitieve afrekeningsdossiers worden in september 2003 verwacht.

De praktische coördinatie op het terrein wordt waargenomen door de regiocoördinatoren van de provinciale sportdienst Vlaams-Brabant. De sportcoördinator van de VZW de Rand is lid van de zogenaamde coördinatie-werkgroep.

Voor het Contract JeugdSport 2003, of dus voor de periode juli 2003 – juni 2004, zal op dezelfde manier worden voortgewerkt en er wordt verwacht dat ook Sint-Genesius-Rode een project zal indienen.

Uit mijn omstandig antwoord blijkt dat het de vaste bedoeling is van de Vlaamse regering om ervoor te zorgen dat wat door voormalig minister Sauwens werd geïnitieerd, met kracht en daad wordt voortgezet. We gaan door op de ingeslagen weg opdat we het Nederlandstalig sportaanbod in de faciliteitengemeenten zo goed mogelijk kunnen laten bloeien.

De voorzitter : De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens : Mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord, maar kreeg graag nog een toelichting. Het contract van de stafmedewerker wordt niet verlengd en er worden drie nieuwe mensen aangeworven. Zullen die drie mensen zich uitsluitend met sport bezighouden ?

Minister Guy Vanhengel : Neen, sport maakt slechts één derde van hun opdracht uit. In totaal komt dat dus neer op één voltijds equivalent. We laten ons hierbij leiden door wat op het terrein als de meest doeltreffende manier wordt omschreven. Omwille van het bestaan van de drie sportregio's, leek deze formule ons interessanter dan de vorige.

De heer Johan Sauwens : Mijnheer de minister, het is niet de taak van het parlement om kritiek te hebben op de formule. Wel wil ik nog opmerken dat sport heel vaak, en ook door VZW de Rand, als een marginaal verschijnsel wordt beschouwd. Vandaar mijn vraag aan u om goed toe te kijken zodat uw middelen goed worden besteed. Ze mogen niet worden gebruikt om koffie te zetten op andere vergaderingen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Johan De Roo tot de heer Guy Vanhengel, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden, over de strijd tegen doping in de sport

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer De Roo tot de heer Vanhengel, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden, over de strijd tegen doping in de sport.

De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer de voorzitter, de problematiek van de dopingbestrijding is in de sportwereld al decennialang aan de orde. In 1965 is een nationale reglementering opgesteld. Vanaf de jaren negentig hebben de gemeenschappen de aanpak van deze problemen steeds meer op zich genomen. Dit geldt zeker voor het Vlaams niveau. Ik vind dit een gunstige evolutie.

De Vlaamse overheid heeft de voorbije jaren een aantal nieuwe initiatieven ontplooid. Ik denk hierbij onder meer aan de Vlaamse Dopingbus en aan de Vlaamse Dopingraad. Sedert 1991 beschikt de Vlaamse Gemeenschap over een eigen dopingreglementering. Op 4 april 2000 is de Vlaamse Dopingraad opgericht. De Vlaamse Dopingraad adviseert en informeert de minister op regelmatige basis. Het signaleren en analyseren van dopingproblemen behoort tot het takenpakket van deze raad. Op deze manier wil de Vlaamse overheid de dopingproblematiek vanuit verschillende invalshoeken benaderen. Bovendien wordt de link met de sportwereld en met de bevoegde instanties inzake de dopingbestrijding aangehaald. Het doet me dan ook genoeg dat er steeds meer vragen om uitleg over deze problematiek worden gesteld.

Hoe vaak heeft de Vlaamse Dopingraad al vergaderd ? Welke dopingproblemen zijn al door de Vlaamse Dopingraad gesignaleerd en geanalyseerd ? De dopingcontroles bestrijken een tachtigtal sportdisciplines. In welke sporttakken vertoont het dopinggebruik een stijgende trend ? Uit de cijfers blijkt dat vooral het wielrennen wordt gecontroleerd. Ruim een derde van alle controles vinden in die sport plaats. Hoe wordt de Vlaamse Dopinglijn geëvalueerd ? Hoe vaak is de Vlaamse Dopingbus, die sinds september of oktober 2002 actief is, al tijdens sportmanifestaties ingezet ?

De voorzitter : Minister Vanhengel heeft het woord.

Minister Guy Vanhengel : Mijnheer de voorzitter, ik zou de heer De Roo willen bedanken voor zijn

Vanhengel

boeiende vragen. Hij biedt me namelijk de gelegenheid boeiende antwoorden te geven. (*Gelach*)

Het decreet op de medisch verantwoorde sportbeoefening van 27 maart 1991 en het uitvoeringsbesluit van de Vlaamse regering van 23 oktober 1991 regelen de medisch verantwoorde sportbeoefening en de dopingcontroles in Vlaanderen.

De Vlaamse Dopingraad is op 4 april 2000 opgericht. Het betreft hier een informeel overlegplatform dat rechtstreeks aan de bevoegde minister rapporteert. De Vlaamse Dopingraad moet dopingproblemen vroegtijdig herkennen en analyseren. Op die manier maakt de Vlaamse Dopingraad het oplossen van dergelijke problemen mogelijk. De Vlaamse Dopingraad is niet decretaal verankerd in de daarnet aangehaalde regelgeving.

Het decreet op de medisch verantwoorde sportbeoefening zal binnen afzienbare tijd worden gewijzigd. Het voorontwerp van decreet inzake deze wijziging bevindt zich momenteel in de adviesfase. De Vlaamse Sportraad en de Inspectie van Financiën moeten zich er nog over uitspreken. Dit voorontwerp van decreet voorziet in de noodzakelijke juridische basis om het oprichten van een expertencommissie voor het medisch verantwoord sporten mogelijk te maken. De specificiteit, de complexiteit en de snelle evolutie van de dopingproblematiek verantwoorden deze eventuele oprichting. Deze commissie zou ons bovendien in staat stellen de nodige afstand te bewaren van de doelgroep, zijnde de sportbeoefenaars.

Sedert de oprichting heeft de Vlaamse Dopingraad vier maal vergaderd. Daarnaast is een brainstorming over het Vlaams dopingbeleid georganiseerd. Naast de leidende ambtenaren van mijn administratie, hebben een aantal leden van de Vlaamse Dopingraad hieraan deelgenomen. De Vlaamse Dopingraad heeft tot op heden een brede waaier aan thema's behandeld. Een aantal van deze thema's zijn de actualisering van de Vlaamse dopinglijst, de herziening van de procedure voor monsternamen, de krijtlijnen inzake de selectie en de bepaling van het aantal controles, de tuchtprocedure, de samenwerking met het gerecht, het wetenschappelijk onderzoek, het internationaal kader, de out-of-competitioncontroles, die we via de Vlaamse Dopingbus willen realiseren, de vaste controleartsen, die misschien een politionele bevoegdheid zullen krijgen, de markeringstechniek, de communicatie en de preventie. Ik denk dat deze opsomming wel

duidelijk maakt dat het hier echt om een brede waaier aan onderwerpen gaat.

Wat de selectie van dopingcontroles betreft, heeft de Vlaamse Dopingraad een kader uitgetekend. Binnen dit kader is de Vlaamse administratie verantwoordelijk voor de keuze van de dopingcontroles.

Wat eventuele stijgende trends in het dopinggebruik in bepaalde sporttakken betreft, zou ik naar de brochure 'Overzicht dopingbestrijding in Vlaanderen' willen verwijzen. In die brochure staat te lezen dat het aanduiden van trends inzake dopinggebruik praktisch gezien onmogelijk is. Uit het bestaande cijfermateriaal blijkt dat het vaak te lage aantal gecontroleerde sporters niet tot significante resultaten leidt. De huidige controles volstaan niet om significante gegevens te bekomen of om definitieve conclusies te trekken. Met betrekking tot minder frequent gecontroleerde sporttakken kunnen de percentuele cijfers niet op een betrouwbare wijze worden geïnterpreteerd. Het aantal gecontroleerden ligt gewoonweg te laag.

Wie zich op de objectieve cijfers in de voornoemde brochure baseert, kan slechts met de nodige voorzichtigheid naar eventuele trends verwijzen. Heel wat factoren kunnen op dit vlak een rol spelen. Ik denk hierbij aan het aantal gecontroleerde manifestaties, aan het aantal controles in verhouding tot de verschillende sporttakken en aan het vermengen van topsport en recreatiesport.

Zoals ik in de beleidsbrief Sport 2003 al heb aangestipt, zullen de accenten dit jaar worden verlegd. We zullen meer dopingcontroles buiten de competitie houden. Op die manier zullen we ons trachten te concentreren op sportverenigingen die het niet zo nauw nemen met de dopingbestrijding. In die sporttakken zou wel eens vaak zonder enige vorm van medische begeleiding met allerlei verboden producten kunnen worden geëxperimenteerd.

Op 24 april 2001 is de Vlaamse dopinglijst van start gegaan. Dit initiatief draagt bij tot een betere informatie aan en communicatie met de burger over medisch verantwoord sporten in het algemeen en dopingbestrijding in het bijzonder. De Vlaamse overheid wil vermijden dat mensen zich uit onwetendheid laten verleiden tot het gebruik van doping en wil de sportbeoefenaar bewust maken van het feit dat doping verboden is omwille van de nadelige effecten voor de eigen gezondheid, en voornamelijk omwille van het competitievervalsend effect.

Vanhengel

Naast het telefoonnummer, dat inmiddels werd geïntegreerd in de Vlaamse Infolijn, kan de sportende burger, van recreant tot professional, ook informatie bekomen over doping en dopingcontrole via de website www.vlaanderen.be/dopinglijn die reeds meer dan 10.000 bezoekers telde. Ook via e-mail op het adres dopinglijn@vlaanderen.be kan allerlei informatiemateriaal worden besteld en kunnen de burgers suggesties doen, opmerkingen maken en vragen stellen.

Ondanks de terugloop van het aantal telefonische oproepen, die niet onverwacht kwam, aangezien de publiciteit erover reeds geruime tijd geleden, in het voorjaar van 2001, werd gevoerd, wordt dit initiatief zeker en vast verder gezet met een blijvend sensibiliseren en informeren van de sportbeoefenaar als uitgangspunt. In 2003 zal dan ook de extra website 'gezondsporten' worden geopend, zodat dan twee websites worden aangeboden om iedereen te helpen zijn sport in optimale omstandigheden uit te oefenen.

De bus 'medisch verantwoord sporten', tevens een mobiel en gestandaardiseerd onderzoekslokaal voor dopingcontrole, heeft tot doel de zichtbaarheid van het controlebeleid van de Vlaamse Gemeenschap te verhogen. Het is dan ook een knalgele bus. De bus werd officieel voorgesteld op 29 oktober 2002. Als test werd een fictieve controle uitgevoerd in Aalst op 4 november 2002. Gezien de belangstelling voor deze bus ben ik graag bereid de bevoegde administratie te vragen ook eens langs hier te passeren, zodat u zich kunt vergewissen van het functioneren ervan. Misschien kunt u ook eens een – fictief of reëel – plasje afleveren voor analyse.

Naar aanleiding van de test in november werd, overeenkomstig het onderhoudscontract, door mijn administratie aan de leverancier gevraagd bijkomende kleine logistieke aanpassingswerken uit te voeren. Met het oog op de inzet op het terrein ging mijn administratie over tot de aanwerving van een bestuurder, die in dienst zou treden op 20 januari 2003. We willen de bus vanaf eind januari inzetten met een frequentie van tweemaal per week.

De bus 'medisch verantwoord sporten' zal haar nut ook nog op andere terreinen kunnen bewijzen. Ze zal door de Vlaamse overheid, naast de mobiele in-

formatiestand, worden ingezet ter ondersteuning van preventie- en informatiecampagnes.

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer de minister, ik heb ook nog wat aanvullende vragen. Ik heb me gebaseerd op enkele persartikelen. De heer Rogge zei dat er een doorbraak is geforceerd in de strijd tegen het dopinggebruik. Kunt u dat onderschrijven ? Is het zo dat er ook in Vlaanderen een doorbraak is geforceerd tegen het dopinggebruik, of is dat alleen maar een vaststelling op internationaal vlak ?

Zult u nog nieuwe initiatieven nemen ? Wordt er nog verder geprobeerd zo veel mogelijk disciplines aan de controles te onderwerpen ?

Minister Guy Vanhengel : Het initiatief met de bus en de ongeveer 2.000 controles die we nu per jaar doen, betekenen voor het Vlaams niveau een belangrijke inspanning in de bestrijding van het dopinggebruik. Dat een doorbraak noemen, is misschien een wat zwaar op de hand liggende uitspraak. In elk geval heeft de Vlaamse Gemeenschap met de toepassing van het decreet haar plaats in de dopingbestrijding verworven. Wat we doen, wordt erg gewaardeerd in de verschillende sporttakken, en niet alleen door mensen als de heer Rogge.

Ik heb er met hem over van gedachten gewisseld, toen ik hem ging bezoeken in Lausanne. Onze voorzitter van het Internationaal Olympisch Comité is ten zeerste met de materie begaan, en heeft er een punt van eer van gemaakt overal ter wereld de boodschap door te geven dat er effectief aan dopingbestrijding moet worden gedaan. Hij waardeert dan ook sterk wat de Vlaamse Gemeenschap in toepassing van het nu tien jaar oude decreet doet. We spelen onze rol, en we doen dat correct en in openheid. De dopingbus is een bijkomend element om nog meer zichtbaar te maken wat we doen. We schrijven ons dus ten volle in in de ook op internationaal vlak gestelde vraag van dopingbestrijding een prioriteit te maken, niet alleen in de sporttakken, maar ook bij de bevoegde overheden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.27 uur.*